

РЕШЕНИЕ

№ 145

гр. Пловдив, 19.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Вера Ив. Иванова

Членове: Катя Ст. Пенчева
Тодор Илк. Хаджиев

при участието на секретаря Нели Б. Богданова
като разгледа докладваното от Вера Ив. Иванова Въззивно гражданско дело
№ 20225000500296 по описа за 2022 година

Производството е въззивно по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Обжалвано е решение № 29, постановено на 7.02.2022 г. по гр.д. № 1528/2021 г. на Окръжен съд-С.З., в неговите части, с които е предоставено упражняването на родителските права върху детето АЛ. Б. К. на майката ЕЛ. П. Г., като е определено местоживеенето на детето да е при неговата майка на адрес гр.С.З., ул. "Ц.И.Ш." №**, вх.*, ет.*, ап.**, определен е режим на лични отношения на бащата Б. К. К. с детето А.Б.ов К. всяка първа и трета събота от месеца от 10.00 часа до 17.00 часа, без преспиване, в присъствие на майката до навършване на три годишна възраст на детето, като бащата следва да взема детето от адреса му на местоживеене гр.С.З., ул. "Ц.И.Ш." №**, вх.*, ет.*, ап.** или от всеки друг адрес на местоживеене на детето, в случай на промяна, както и да връща детето на адреса му на местоживеене, или на всеки друг адрес на местоживеене на детето, в случай на промяна, и е осъден Б. К. К. да заплаща на детето си АЛ. Б. К. чрез неговата майка и законен представител ЕЛ. П. Г. месечна издръжка в размер на 200 лв. с падеж 5-то число на месеца, за който се дължи издръжката, считано от датата на подаване на исковата молба в съда - 05.08.2021 г. до настъпване на причини

за нейното изменяване или прекратяване, заедно със законната лихва върху всяка просрочена вноска.

Жалбоподателят Б. К. К. моли решението в обжалваните негови части да бъде отменено като неправилно по съображения, посочени в жалбата с вх. № 1930/24.02.2022 г. Като ищец в производството пред окръжния съд предявява обективно и субективно съединени иски с правно основание чл. 62, ал. 5, изр. 1 и чл. 62, ал. 5, изр. 2 от СК против детето А.Е. Г., неговата майка ЕЛ. П. Г. и ЕЛТ. КЛ. Д. Г. за признаване за установено, че ЕЛТ. КЛ. Д. Г. не е биологичен баща на детето А., и за признаване за установено, че ищецът е биологичен баща на детето А., като бъде определено презимето и фамилното име на детето А. да бъдат променени на А.Б. К.. Не е заявил искане за събиране на нови доказателства във въззивното производство.

Ответниците по жалбата ЕЛ. П. Г., детето А.Б. К., действаща като малолетна чрез своята майка и законна представителка ЕЛ. П. Г., и ЕЛТ. КЛ. Д. Г. молят жалбата да бъде уважена. От тях не са заявени искания за събиране на доказателства от въззивната инстанция.

Пловдивският апелативен съд провери законосъобразността на обжалваното решение съобразно разпоредбата на чл. 269 от ГПК и във връзка с оплакванията и исканията на жалбоподателя, прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и намери за установено следното:

На 5.08.2021 г. ищецът Б.К. К. е предявил пред Окръжен съд-С.З. обективно и субективно съединени иски с правно основание чл. 62, ал. 5, изр. 1 и чл. 62, ал. 5, изр. 2 от СК против детето А.Е. Г., родено на 22.08.2020 г., неговата майка ЕЛ. П. Г. и ЕЛТ. КЛ. Д. Г. за признаване за установено, че ЕЛТ. КЛ. Д. Г. не е биологичен баща на детето А., и за признаване за установено, че ищецът е биологичен баща на детето А., като бъде определено презимето и фамилното име на детето А. да бъдат променени на А.Б. К.. С исковата молба ищецът твърди, че той е баща на детето А., че живее с майката на детето и с детето и че двамата заедно отглеждат А.. В хода на производството пред окръжния съд няма заявено искане от страните за постановяване от съда при кого от родителите да живее детето, мерки за упражняване на родителските права, режима на личните отношения между детето и родителите, както и неговата издръжка.

С постановеното на 7.02.2022 г. съдебно решение съдът уважава предявените искове, като признава за установено, че ответникът ЕЛТ. КЛ. Д. Г. не е биологичен баща на детето А., както и признава за установено, че ищецът е биологичен баща на детето А., като постановява промяна в бащиното и фамилното име на детето А. от А.Е. Г. на А.Б. К.. Решението на окръжния съд в тези негови части не е обжалвано и е влязло в сила. В мотивите на съдебното решение съдът приема, че при уважаването на иска по чл. 69 във вр. с чл. 70 от СК на основание чл. 70 от СК следва да постанови при кого от родителите да живее детето, мерките за упражняване на родителските права, режима на лични отношения между децата и родителите, както и тяхната издръжка. По изложени съображения съдът предоставя упражняването на родителските права на майката, определя местоживеенето му да е при нея, определя режим на лични отношения на бащата с детето и осъжда бащата да заплаща издръжка. Решението на окръжния съд се обжалва в тези негови части от жалбоподателя К..

С въззивната жалба жалбоподателят твърди, че решението в обжалваните негови части е неправилно, защото окръжният съд не е съобразил твърдението на ищеца и на ответницата ЕЛ. П. Г., заявено в исковата молба и в отговора на исковата молба, че родителите Б. и Е. живеят съвместно и заедно отглеждат детето си А., както и заявлението на ответника ЕЛТ. КЛ. Д. Г., че доколкото му е известно детето понастоящем се отглежда от неговите двама биологични родители Б. и Е., а също и посочването в изготвения социален доклад, че майката получава помощ и подкрепа при отглеждането на детето изцяло от заявяващия се като биологичен баща Б.К., като той участва активно в задоволяване на ежедневните нужди на детето от храна, сън, хигиенни нужди и др., както и показанията на двамата разпитани свидетели, съгласно които Е. и Б. живеят заедно и отглеждат съвместно своето дете А.. Твърди, че с оглед на това обстоятелство не е следвало да се определят от съда мерки по смисъла на чл. 70 във вр. с чл. 59 от СК. Заявява, че е житейски и правно необосновано да бъдат постановявани мерки, каквито се определят само и единствено когато родителите не живеят заедно съгласно чл. 127 от СК. Заявява, че съдът не е сезиран да се произнесе по въпросите относно местоживеенето на детето, упражняването на родителските права, личните отношения и издръжката. Счита, че в случая не е приложима разпоредбата на чл. 70 от СК, предвиждаща служебно произнасяне на съда по

тези въпроси, защото предявените иски не намират своето основание в разпоредбата на чл. 62,ал.5 от СК, която определя, че искът за оспорване на бащинство от трето лице, което твърди да е биологичен родител, задължително се съединява с иск за установяване на произход, като в конкретния случай иск по чл. 69 от СК не е предявяван, а и той има съвсем различен предмет от претенцията на ищеца, която намира основанието си в чл. 62,ал.5 от СК. Заявява, че разпоредбата на чл. 70 от СК предвижда, че когато съдът уважи исковите по чл. 68 и чл. 69, той служебно постановява при кого от родителите да живее детето, мерки за упражняване на родителските права, режима на личните отношения между детето и родителите, както и неговата издръжка, като прилага съответно чл. 59 от СК, а в случая не са предявени иски по чл. 68 и чл. 69 от СК и затова разпоредбата на чл. 70 от СК няма приложение. Заявява, че така постановено съдебно решение в частта му относно определените мерки засяга крайно неблагоприятно правата както на биологичните родители, така и на самото дете. Затова моли решението на окръжния съд в обжалваните негови части да бъде отменено.

Ответниците по въззивната жалба ЕЛ. П. Г. и Алекснадра Б. К., действаща като малолетна чрез своята майка и законен представител ЕЛ. П. Г., молят жалбата да бъде уважена като основателна. Заявено е в отговора на въззивната жалба, че съдът неправилно е приложил разпоредбата на чл. 70 от СК, защото е предявен иск по чл. 62,ал.5 от СК, при който съдът не следва служебно да се произнася с определяне на мерки по отношение на детето съгласно чл. 70 от СК. Посочено е, че съдът в нито един момент по делото не е сезиран с искане за определяне на мерки по отношение на детето А., а, напротив, от изявленията на страните и от всички събрани по делото доказателства, в т.ч. и изготвения социален доклад, е ясно, че детето се отглежда съвместно от ищеца и майката, каквото е положението и към момента на подаване на отговора.

Становището на ответника по иска с правно основание чл. 62,ал.5,изр.1 от СК ЕЛТ. КЛ. Д. Г. е, че жалбата е основателна, тъй като от събраните по делото доказателства е установено, че детето А. се отглежда съвместно от своите биологични родители, като предявеният иск е с правно основание чл. 62,ал.5 от СК, при какъвто иск липсва възможност съдът да се произнася

служебно, постановявайки мерки по отношение на детето, както е при исковите по чл. 68 и чл. 69 от СК, като съдът не е сезиран с подобно искане от страните.

Съгласно разпоредбата на чл. 62,ал.5 от СК, трето лице, което твърди, че е биологичен баща на детето, може да оспори бащинството до изтичане на една година от узнаването на раждането (изр.1), този иск задължително се съединява с иск за установяване на произход (изр.2), съдът решава спора, като взема предвид интереса на детето (изр.3). Нормата урежда следователно възможността лице, което твърди, че е биологичен баща на дете, да предяви два иска, като първият иск е този, посочен в изречение първо на разпоредбата – за оспорване на бащинството на лицето, посочено до момента като биологичен баща, а вторият иск, който задължително се съединява с първия, е искът за установяване на произход, посочен в изречение второ на разпоредбата. Несъмнено е, че вторият иск е иск за установяване на произход от бащата. Нормата на чл. 69 от СК урежда именно иск за установяване на произход от бащата, но предявяван от майката или детето. Нормата на чл. 70 от СК създава уредбата относно родителските права при установяване на произход по исков ред, като разпорежда, че когато съдът уважи исковите по чл. 68 и 69, той служебно постановява при кого от родителите да живее детето, мерки за упражняване на родителските права, режима на личните отношения между детето и родителите, както и неговата издръжка, като се прилага съответно чл. 59 от СК. При уважаването на иска по чл. 62,ал.5,изр.2 от СК несъмнено се установява произход на детето от бащата по исков ред, поради което е налице хипотеза по чл. 62,ал.5,изр.2 във вр. с чл. 69 и чл.70 от СК и затова окръжният съд е длъжен служебно да се произнесе по въпросите, посочени в императивната норма на чл. 70 от СК, касаещи охраняване на интересите на детето. Необходимост от такава защита не е налице, когато родителите (майката на детето и неговият баща-ищец по иска с правно основание чл. 62,ал.5,изр.2 от СК) са сключили граждански брак и такъв е налице към момента на постановяването на съдебното решение, с което се уважава иска по чл. 62,ал.5,изр.2 от СК, както и когато, ако не са в брак, те са постигнали съгласие относно местоживеенето на детето, упражняването на родителските права, личните отношения с детето и неговата издръжка и удостоверят това съгласие в съдебното производство преди постановяването на съдебното решение по иска с правно основание чл. 62,ал.5,изр.2 от СК.

Нормата на чл. 127 от СК е неприложима в хипотеза на установяването на произход от бащата по исков ред, тъй като тя касае уреждането на възникнал спор относно родителските права между родители, които не живеят заедно, а приложимата норма е тази на чл. 70 от СК, която императивно задължава съда конкретно при уважаване на иск за установяване на произход по исков ред да реши и посочените в тази разпоредба въпроси относно родителските права (освен ако те не са надлежно вече определени). Затова, щом родителите не са съпрузи или не са постигнали съгласие относно родителските права, дори и да живеят заедно, както и с детето, и да го отглеждат съвместно, съдът следва да изпълни изискването на императивната норма на чл. 70 от СК и да се произнесе служебно по посочените в нея въпроси.

Във въззивната жалба бланкетно е заявено, че решението на окръжния съд в обжалваните негови части относно определените мерки засяга крайно неблагоприятно правата както на биологичните родители, така и на самото дете. Не са изложени конкретни съображения за неправилност на така определените мерки. С оглед необходимостта от служебна преценка дали с така определените мерки е надлежно защитен интересът на малолетното дете А. следва да се посочи, че няма основание да се приеме тези мерки да засягат неблагоприятно неговите права. Детето А. е родено на 22.08.2020 г. и към момента на постановяване на обжалваното съдебно решение е на 1 година и 5 месеца, а понастоящем е на 2 години. С оглед на ниската му възраст е необходимо упражняването на родителските права да бъде предоставено на майката и местоживеенето на детето да бъде при нея. Режимът на лични отношения на бащата с детето е определен от окръжния съд именно при съобразяване с ниската възраст на детето. Определеният от съда размер на издръжката е 200 лв. месечно и следователно е над минималният такъв, тъй като съгласно чл. 142, ал. 2 от СК минималният размер е $\frac{1}{4}$ от размера на МРЗ (към 7.02.2022 г. 650 лв., понастоящем 710 лв.), като следва да се отчете, че съгласно нормата на 271, ал. 1, изр. 2 от ГПК размерът не може да бъде сега завишен. Не се установява следователно основание за изменение на определените съгласно чл. 70 от СК от окръжния съд мерки относно родителските права.

Установява се, че постановяването детето да живее при майката,

мерките за упражняването на родителските права и режима на личните отношения между детето и бащата и размерът на издръжката са правилно определени от окръжния съд, при спазване на разпоредбата на чл. 70 от СК и при съблюдаване на интереса на детето А.. Подадената въззивна жалба е неоснователна, решението в обжалваните негови части следва да бъде потвърдено

С оглед на гореизложеното съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 29, постановено на 7.02.2022 г. по гр.д. № 1528/2021 г. на Окръжен съд-С.З., В ОБЖАЛВАНИТЕ НЕГОВИ ЧАСТИ, с които е предоставено упражняването на родителските права върху детето АЛ. Б. К. на майката ЕЛ. П. Г., като е определено местоживееенето на детето да е при неговата майка на адрес гр.С.З., ул. "Ц.И.Ш." №**, вх.*, ет.*, ап.**, определен е режим на лични отношения на бащата Б. К. К. с детето А.Б.ов К. всяка първа и трета събота от месеца от 10.00 часа до 17.00 часа, без преспиване, в присъствие на майката до навършване на три годишна възраст на детето, като бащата следва да взема детето от адреса му на местоживееене гр.С.З., ул. "Ц.И.Ш." №**, вх.*, ет.*, ап.** или от всеки друг адрес на местоживееене на детето, в случай на промяна, както и да връща детето на адреса му на местоживееене, или на всеки друг адрес на местоживееене на детето, в случай на промяна, и е осъден Б. К. К. да заплаща на детето си АЛ. Б. К. чрез неговата майка и законен представител ЕЛ. П. Г. месечна издръжка в размер на 200 лв. с падеж 5-то число на месеца, за който се дължи издръжката, считано от датата на подаване на исковата молба в съда - 05.08.2021 г. до настъпване на причини за нейното изменяване или прекратяване, заедно със законната лихва върху всяка просрочена вноска.

Решението може да се обжалва при условията на чл. 280 от ГПК пред Върховния касационен съд – гр. София с касационна жалба в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____